

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

IX. Quia est Gaudium SS. Trinitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](#)

Annum. ait. Locum voluptatis, intelligo uterum Mariæ, in quo cumulavit omnes delicias deliciarum Dominus, de cuius deliciis S. Spiritus admiratorio sermone in amoris sui cantico sic eructat: Quæ est ista que ascendit de deserto deliciis affluit? Nunquid in Angelis habet voluptatem Altissimus? in quibus ipse reperit pravitatem? nunquid in stellis? nunquid in igne? &c. Non est locus voluptatis Deo: nisi uterus Virginis. Hinc Sopron. dicit de Assumpt. Verus Virgo hortus deliciarum. S. Bernardinus tom. 3. serm. 11. art. 2. cap. 1. Beatam Virginem vocat Requiem Christi ex Psalmo 131. Non tantum quia in ea novem mensibus requievit: Verum quia plus per quietum amorem requievit in ea, quam in tota alia creatura rationali. Unde illæ voices in Cantic. Veni columba mea, immaculata mea, jam enim hys transiit, imberabit & recessit. Veni de libano sponsa, veni coronaberis. S. Aug. de Intra. Hominem peperit Virgo decora, Virgo sponsa, tota pulchra, tota speciosa, flos florum, Virgo Virginum, Regina Cœli, mundi gloria, o digna digni, o immaculata immaculata, o sancta Sancti, o Maria splendor mundi, gloria Cœli, qualen Filium nobis peperisti! o felix fæmina inter cæteras benedicta, cuius Venter fuit reclinatorium Dei, sacrarium Spiritus Sancti, lectus eburneus Christi, thalamus Divinæ majestatis, & quia amor Divinus in quos fertur facit magis amabiles, amabiles vero reddit pulchritudo. Magnus infert August. tom. 3. tract. 9. Quantum inter crescit amor Dei, tantu crescit pulchritudo, quia ipsa charitas animæ est pulchritudo. Et ante S. Aug. D. Dionysius de Divin. nomin: cap. 4. Deus mittit universis iustis pulchrificas radij sui irradiationes. Si universis? quid illi, quæ juxta s. Bonaventuram in Speculo Mater ditissima, quæ clavem thesaurorum SS. Trinitatis, & thesaurem indeficientein Dei hæreditatis tenet? clavem scilicet pulchritudinis, formositatis, amabilitatis; Vide quod hic amor progreditur, & audi mellifluum Doctorem serm. signum magnum. Quam familiaris facta es o Domina! quam proxima, immo quam intima fieri meruisti, quantam invenisti gratiam apud Deum (Audi deliciantem amorem seu potius specta) in te manet & tu in eo! & vestis eum, & vestris ab eo vestis eum substantia carnis, & ille te vestit gloriam majestatis suæ! vestis sole nube, & ipsa sole vestiris! s. Joan. Damascenus 27. Jan. ode 5. vocat illam Suave spirans olfactiorum Numinis.

9. Quia est gaudium SSæ Trinitatis.

Postquam in sermone suo cap. 1. versus finem quem s. Brigitte dictavit Angelus, descripsit, ex quam selectis elementis corpus B. Virginis fuerit compositum, addit: Et ideo o Maria à principio omnia creanda in Dei conspectu, ad ejus gaudium maximum, plurimum excellebas &c. Unde sicut Trinitatis Personis de te erat unum gaudium, ita ad te omnes unam habent charitatem. Et cap. 2. Gaudebat Noe de arca

arca sua antequam fabricaretur, gaudebat summè de te Deus antequam te crearet. Ubi Angelus comparat Arcam cum S. Virgine. Et cap. 3. Diligebat Abraham Patriarcha Filium suum Isaac, statim cum illi Deus filium nasciturum promisit multis annis antequam conciperetur; sed majori charitate te ò dulcissima Virgo Maria, antequā aliquid crearetur, ipse Deus omnipotens diligebat, quia præsciebat ab æterno, te sibi ad magnum gaudium nascituram, & pergit Angelus in comparatione Isaici cum Virgine. Sed cap. 8. amplius quid habet. O Domina spes nostræ salutis, honoris Dei corona justè appellari poteris. Cap. 10. Venerabilis Anna verè nuncupari potest omnipotentis Dei gazophylacium, quia ipsius thesaurum sibi super omnia sibi amabilem recondebat in utero suo; ò quam propè erat jugiter cor Dei huic thelauro! ò quam piè & alacriter huic thesauro oculos suæ majestatis infixit! qui postmodum in Evangelio suo sic ait. ubi est thesaurus tuus, ibi & cor tuum. Verè in Virgine fuit cor Dei.

10. Quia est omnia DÉO;

Fontem illam DÉo esse, in quo sumus visuri DEum, afferit Sopbron. serm. de Assumpt. Virgo est fons signatus totius Trinitatis sigillo, ex quo fons vitæ manat in cuius lumine videbimus lumen. Isid. Jerosol. lib. de laud. Virg. vocat Trinitatis complementum, nimirum in his quæ à S. Trinitate, circa humani generis redemptiōnem præfinita fuerunt. S. Epiphanius serm. de Deip. cælum, templum & thronum Divinitatis. S. Chrysologus templum, ita enim serm. 144. Virgo factum est magnum Deitatis templum, quæ erat pusillum humanitatis hospitium. Cousonat S. Damascen. lib. 4. de fide. cap. 5. postquam Virginem cum templo Salomonis comparavisset dixit. Ad hunc modum Virgo Sanctissima Sanctitatem consecratur, sanctumque & admirabile ac Summo Deo dignum templum exstitit, templum Dei sanctum. Sed S. Anselmus plurima coacervat quæ Deo in se Virgo sanctissima exhibet, ita enim loquitur de illa lib. de laud. Virg. cap. 22. Virgo, Virgula radicis, gemmula floris, aurora solis, nutus Patris, genitrix & germana Filij, & simul sponsa, & felix vernacula; sanctarum locorum animarum, supernorum Regina Civium, columba inter sexaginta reginas. Fuit enim columba adhuc in foraminibus petræ id est originis. De qua Isa: 35. Attendite ad petram unde excisi esisti, quia scilicet in origine sua immaculata & innocens, inter ipsas Reginas una columba; nec primam visa habere similem, nec sequentem. Semper pura, semper columba, evolans super Reginas. Verum adhuc pleniore calamo has Virginis definitiones exhibet S. Bernardus serm. 3. super salve Regina; aut quisquis ille est. Ipsa tabernaculum Dei, templum, domus, atrium, cubiculum, thalamus, sponsa, filia, arca diluvij, arca testamenti, urna aurea, manna, virga Aaron, vellus Gedeonis, porta Ezechielis, civitas Dei, cœlum, terra, sol, luna

B.

stella